

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 37C/80/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113228181
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Malý
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2113228181.11

Rozsudok pre zmeškanie

Okresný súd Trnava, v konaní pred sudcom JUDr. Igorom Malým, v právnej veci žalobcu: Sociálna poisťovňa so sídlom v Bratislave, IČO: 30 807 484, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8 a 10, Bratislava, proti žalovanému v 1. rade: T. L., nar. XX.X.XXXX, bytom O. XX, O., a žalovanému v 2. rade: L. V., nar. XX.X.XXXX, bytom R.. R. XX, O., o zaplatenie XX.XXX,XX € takto:

rozhodol:

Žalovaný v 1. rade je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 18.805,88 €, a to do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku s tým, že v rozsahu jeho plnenia zaniká povinnosť plniť žalovaného v 2. rade uložená Rozsudkom Okresného súdu Trnava č. 37C/80/2014-109 zo dňa 13.1.2016, a v rozsahu plnenia žalovaného v 2. rade zaniká povinnosť plniť žalovanému v 1. rade uložená týmto rozsudkom.

Žalobcovi súd nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1.
Žalobca návrhom došlým súdu dňa 21.10.2013 žiadal aby boli žalovaní zaviazaní spoločne a nerozdielne zaplatiť mu škodu vo výške 20.919,00 €.

2.
Dňa 24.10.2013 bol Okresným súdom Trnava vydaný Platobný rozkaz č. 18Ro/234/2013-41, ktorým bolo návrhu žalobcu v plnom rozsahu vyhovené.
Platobný rozkaz sa však nepodarilo ani po viacnásobných pokusoch doručiť žalovanému v 1. rade; z tohto dôvodu v zmysle (vtedy platného) ustanovenia § 173, ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku bol platobný rozkaz zrušený.

3.
Po vyjadrení sa strán sporu k veci, po výsluchu splnomocneného zástupcu žalobcu, žalovaného v 1. rade a jeho právneho zástupcu, a žalovaného v 2. rade, a po oboznámení sa s predloženými dokladmi a s pripojeným spisom Okresného súdu Trnava sp.zn. 5T/26/2013, súd vydal dňa 13.1.2016 Rozsudok č. 37C/80/2014-109, ktorým odporcom / žalovaným v 1. a v 2. rade uložil povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne navrhovateľovi / žalobcovi sumu vo výške 18.805,88 €, do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, a vo zvyšku súd návrh zamietol; navrhovateľovi / žalobcovi súd náhradu trov konania nepriznal.

Voči uvedenému rozsudku podal dňa 13.4.2016 odvolanie žalovaný v 1. rade.
Krajský súd v Trnave Uznesením č. 10Co/319/2016-137 zo dňa 31.1.2018 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o uložení povinnosti žalovanému v 1. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu 18.805,88 €, a v časti náhrady trov konania voči žalovanému v 1. rade zrušil, a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie; odvolanie žalovaného v 1. rade v zamietajúcej zostávajúcej časti vo veci samej odvolací súd odmietol.

4.

Predmetom konania tak (po rozhodnutí odvolacieho súdu) ostalo rozhodnutie o uložení povinnosti žalovanému v 1. rade zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 18.805,88 €, a nahradiť mu trovy konania. Voči žalovanému v 2. rade (L. V.) nadobudol rozsudok právoplatnosť (v časti o zaplatenie sumy 18.805,88 €), a zamietajúcej časti o zaplatenie sumy 2.113,12 € rozsudok nadobudol právoplatnosť voči obom žalovaným.

5.

Žalobca návrhom došlým súdu dňa 21.10.2013 žiadal aby boli žalovaní zaviazaní spoločne a nerozdielne zaplatiť mu škodu vo výške 20.919,00 €. Uviedol že na základe rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 10.9.2003 sp.zn. 4T/392/2003 (nadobudol právoplatnosť dňa 15.1.2013) boli žalovaní uznaní vinnými zo spáchania trestného činu lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 9, ods. 2 k § 234, ods. 1 a ods. 2, písm. b) a c) Trestného zákona, čím spôsobili poistencovi žalobcu (poškodenému Ing. L. K., nar. XX.X.XXXX) zranenia, na základe ktorých poškodenému vznikol nárok na výplatu dávok z nemocenského poistenia od 21.2.2003 do 22.9.2003, a nárok na výplatu dávok z dôchodkového poistenia od 23.9.2003 (kedy bol uznaný invalidným). Za obdobie práceneschopnosti vyplatil žalobca poškodenému dávky nemocenského poistenia vo forme nemocenského vo výške 2.113,12 €, a za obdobie od 23.9.2003 do 23.9.2013 dávky dôchodkového poistenia vo forme invalidného vo výške 18.805,88 €, spolu dávky v celkovej výške 20.919,00 €. Podľa § 238, ods. 1 zákona o sociálnom poistení má Sociálna poisťovňa voči tretím osobám právo na náhradu škody ktorá jej vznikla výplatou dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania, pričom protiprávnosť konania žalovaných je preukázaná v označenom právoplatnom rozsudku Okresného súdu Trnava. Vzhľadom na uvedené žalobca vyzval výzvou č. 1/0067/2011 žalovaných na dobrovoľné splnenie povinnosti nahradiť vyplatené dávky z nemocenského poistenia a z dôchodkového poistenia vo výške 20.919,00 € poskytnuté poškodenému N.. L. K., avšak škoda žalovanými nebola uhradená.

K návrhu pripojil žalobca kópiu Rozsudku Okresného súdu Trnava č. 4T/392/2003-1472 zo dňa 15.1.2013, výzvy žalobcu zo dňa 10.9.2013 s doručenkami pre žalovaných, potvrdenie o vyplatení nemocenských dávok Ing. Petrovi Čergeľovi za obdobie od 21.2.2003 do 22.9.2003 vo výške 15.990,- Sk, potvrdenie o vyplatení nemocenských dávok N.. L. K. za obdobie od 21.2.2003 do 22.9.2003 vo výške 47.670,- Sk, vyčíslenie dávok dôchodkového poistenia vyplatených N.. L. K. za obdobie od 23.9.2003 do 23.12.2004 vo výške 52.935,- Sk, vyčíslenie dávok dôchodkového poistenia vyplatených N.. L. K. za obdobie od 24.12.2004 do 22.9.2008 vo výške 190.904,- Sk, vyčíslenie dávok dôchodkového poistenia vyplatených Ing. L. K. za obdobie od XX.X.XXXX do 31.12.2008 vo výške 15.674,- Sk, vyčíslenie dávok dôchodkového poistenia vyplatených N.. L. K. za obdobie od 1.1.2009 do 22.9.2009 vo výške 1.488,18 €, vyčíslenie dávok dôchodkového poistenia vyplatených N.. L. K. za obdobie od 23.9.2009 do 22.9.2010 vo výške 2.094,78 €, vyčíslenie dávok dôchodkového poistenia vyplatených N.. L. K. za obdobie od 23.9.2010 do 22.9.2011 vo výške 2.135,16 €, vyčíslenie dávok dôchodkového poistenia vyplatených N.. L. K. za obdobie od 23.9.2011 do 22.9.2012 vo výške 2.198,02 €, vyčíslenie dávok dôchodkového poistenia vyplatených N.. L. K. za obdobie od 23.9.2012 do 23.9.2013 vo výške 2.275,49 €.

6.

Dňa 24.10.2013 bol Okresným súdom Trnava vydaný Platobný rozkaz č. 18Ro/234/2013-41, ktorým bolo návrhu žalobcu v plnom rozsahu vyhovené.

Platobný rozkaz sa však nepodarilo ani po viacnásobných pokusoch doručiť žalovanému v 1. rade; z tohto dôvodu v zmysle (v tom čase platného) ustanovenia § 173, ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku bol platobný rozkaz zrušený.

7.

Žalovaný v 1. rade sa k návrhu vyjadril -prostredníctvom svojho vtedajšieho právneho zástupcu- podaním došlým súdu dňa 17.3.2014 v ktorom uviedol že žalobca nepredložil súdu doklady o spôsobe výpočtu požadovaného plnenia, ani dôkazy o skutočnosti že vyplatené dávky vznikli poškodenému konaním žalovaného v 1. rade a žalovaného v 2. rade. Poukázal tiež na skutočnosť že z rozsudku Okresného súdu Trnava sp.zn. 4T/392/2003 zo dňa 15.1.2013 nevyplýva určenie, že obvinení zodpovedajú poškodenému spoločnou mierou zavinenia (poškodený L. K. si ani neuplatnil nárok na náhradu škody), pričom povinnosť nahradiť škodu Sociálnej povinnosti bez zohľadnenia miery zavinenia povinného, teda len na základe automatického konštatovania rovnakej miery zavinenia, je oprávnený len súd - vo väzbe na neexistenciu uloženia povinnosti nahradiť škodu obom obvineným rovnakou mierou je nárok žalobcu

nedôvodný (poukázal na skutočnosť že práve na základe konania žalovaného v 1. rade došlo k zabráneniu ďalšieho konania, ktoré by spôsobilo extenzívnejší zásah do osobnej integrity poškodeného, preto nie je možné konštatovať že je voči žalobcovi zodpovedný za škodu ktorú si uplatňuje). Podľa žalovaného v 1. rade z návrhu nevyplýva ani zohľadnenie ďalších skutočností ktoré mali vplyv na rozsah škody, a to skutočnosť, či dôsledky zranenia boli spôsobené priamym konaním alebo či neboli spôsobené aj fyziologickými predpokladmi poškodeného (napr. či staršie zranenia z minulosti, ktoré opakovaným atakom mohli pôsobiť a prejavovať sa horšie ako keby išlo o prvý atak).

K vyjadreniu priložil žalovaný v 1. rade svoje vyjadrenie zo dňa 24.10.2013, vyjadrenie žalobcu zo dňa 14.11.2013.

8.

Žalobca sa vo veci vyjadril podaním došlým súdu dňa 28.7.2014 v ktorom uviedol že na základe rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 10.9.2003 sp.zn. 4T/392/2003 (nadobudol právoplatnosť dňa 15.1.2013) boli žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade uznaní vinnými zo spáchania trestného činu lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 9, ods. 2, k § 234, ods. 1, ods. 2, písm. b) a c) Trestného zákona, čím spôsobili poistencovi žalobcu, poškodenému L. K., zranenia na základe ktorých menovanému vznikol nárok na výplatu dávok z nemocenského poistenia od 21.2.2003 do 22.9.2003, a nárok na výplatu dávok z dôchodkového poistenia od 23.9.2003, kedy bol uznaný invalidným. Dňa 22.10.2003 komisia sociálneho zabezpečenia posudzovala dlhodobu nepriaznivú stav poškodeného L. K. pričom konštatovala, že jeho čiastočná invalidita vznikla v súvislosti s úrazom zo dňa 20.2.2003, a priznala mu čiastočný invalidný dôchodok. Žalobca vyzval žalovaných k dobrovoľnému plneniu pohľadávky, svoj záväzok však nespĺnili, pričom podľa § 238, ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení má Sociálna poisťovňa právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania; výšku škody preukazuje Sociálna poisťovňa potvrdením príslušnej organizačnej zložky Sociálnej poisťovne o výške vyplatených dávok. Výška vyplatených dávok bola preukázaná potvrdením o dávkach dôchodkového poistenia, a dávok nemocenského poistenia, ktorých výpočet a výška bola vykonaná v zmysle príslušných zákonov.

9.

Na pojednávaní konanom dňa 26.11.2014 splnomocnený zástupca žalobcu uviedol že žiada aby súd uložil žalovaným spoločne a nerozdielne uhradiť mu sumu 20.919,00 €, nakoľko žalovaní svojím protiprávnym konaním spôsobili práceneschopnosť, a neskôr invaliditu poistenca žalobcu L. K.; uvedená suma bola L. K. vyplatená na nemocenských dávkach vo výške 2.113,12 €, a na dôchodkových dávkach invalidného dôchodku vo výške 18.805,88 €, a to za obdobie od 23.9.2003 do 23.9.2013.

Na pojednávaní konanom dňa 26.11.2014 právny zástupca žalovaného v 1. rade uviedol že je pravdou že žalovaný v 1. rade bol odsúdený za trestný čin ktorý spáchal voči poškodenému L. K., pričom v konaní 4T/392/2003 bola konštatovaná vina žalovaného v 1. rade a žalovaného v 2. rade - v konaní však bolo konštatované iba zavinenie žalovaných, nie rozsah zodpovednosti jednotlivých subjektov za škodu. Poukázal na skutočnosť že obžalovaných bolo pôvodne 6 osôb, momentálne je právoplatne skončené konanie iba voči žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade, a voči ďalším osobám, a to P. I. a P. T. bolo konanie v trestnej veci vylúčené na samostatné konanie, Y. J. bol oslobodený spod obžaloby, a pôvodne bola obžaloba podaná aj voči H. V.. Namietol tiež premlčanie nároku žalobcu, nakoľko nemocenské dávky a dôchodkové dávky poškodenému L. K. boli vyplácané od roku 2003, pričom sociálnej poisťovni vzniká nárok na náhradu škody dňom vyplatenia dávky, a nie až dňom nadobudnutia právoplatnosti trestného rozhodnutia.

10.

Žalobca sa vo veci vyjadril podaním došlým súdu dňa 12.12.2014 v ktorom uviedol že sa riadi zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ktorý je lex specialis) - podľa § 238, ods. 1 zákona sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania; žalobca mohol prvýkrát uplatniť svoje právo na náhradu škody až po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 10.9.2003, sp.zn. 4T/392/2003, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.1.2013, a ktorým boli právoplatne usvedčené osoby zodpovedné za zranenia klienta žalobcu. Predmetným rozsudkom boli žalovaní uznaní vinnými zo spáchania trestného činu lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 9, ods. 2 k § 234, ods. 1, ods. 2, písm. b), c) Trestného zákona, čím spôsobili poistencovi žalobcu (poškodenému Petrovi Čergeľovi) zranenia na základe ktorých mu boli vyplácané sociálne dávky. Žalobca si uplatnil svoje právo na súde podaním návrhu dňa 21.10.2013, t.j. približne tri mesiace od doručenia právoplatného rozsudku Okresného súdu Trnava sp.zn. 4T/392/2003,

ktorý bol doručený žalobcovi dňa 17.7.2013. Na základe uvedeného považuje žalobca tvrdenia právneho zástupcu žalovaného v I. rade o premlčaní nároku na náhradu škody za účelové, v snahe sa vyhnúť plneniu zo zodpovednosti za škodu.

11.

Žalovaný v 1. rade sa vo veci vyjadril -prostredníctvom svojho vtedajšieho právneho zástupcu- podaním došlým súdu dňa 20.1.2015 v ktorom uviedol že voči P. T. a P. I. sa vedie konania na tunajšom súde pod sp.zn. 5T 26/2013, ktoré nie je právoplatné skončené, voči Y. J. a H. V. sa viedlo konanie pod sp.zn. 4T/392/2003. Poukázal na skutočnosť že pasívna legitímácia svedčí viacerým osobám, nie len žalovaným, nakoľko pôvodne obžalovaní v trestnom konaní sp.zn. 4T/392/2003 z trestného činu spáchanom proti poškodenému L. K. boli žalovaní, a ďalej P. T., P. I. a Y. J., konanie voči T. a I. bolo vylúčené na samostatné konanie, J. bol oslobodený spod obžaloby. K námietke premlčania nároku žalobcu uviedol že v zmysle § 238, ods. 5 zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení právo Sociálnej poisťovne voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá vznikla Sociálnej poisťovni výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania, sa premlčí uplynutím troch rokov odo dňa, keď Sociálna poisťovňa zistila, že dávky boli vyplatené v dôsledku zavineného protiprávneho konania tretích osôb - momentom začatia plynutia premlčacej doby je tak vznik vedomosti o tom, že dávky boli vyplatené v dôsledku zavineného protiprávneho konania; týmto momentom jej vzniká právo domáhať sa náhrady škody, teda momentom vzniku daného práva domáhať sa náhrady škody je deň zaplatenia úhrady dávky zo strany sociálnej poisťovne. Žalobca však udáva ako moment vzniku zistenia že dávka bola vyplatená v dôsledku zavineného protiprávneho konania tretích osôb až deň nadobudnutia právoplatnosti rozsudku sp.zn. 4T/392/2003 - s uvedenou argumentáciou ale nie je možné sa stotožniť, nakoľko by došlo k vylúčeniu zodpovednosti za škodu osôb ktoré neboli daným rozsudkom odsúdene, nakoľko žalobca by mohol žalovať len osoby právoplatne odsúdene, pričom by nemohlo byť postihované protiprávne konanie (nekvalifikované ako trestný čin), dôsledkom ktorého bol vznik udalosti odôvodňujúcej vznik nároku na vyplatenie dávky. Nakoľko žalobca začal s výplatom dávok poškodenému v mesiaci február 2003, je potrebné počítať premlčanie nároku už od tohto momentu. Uviedol ďalej že škodová udalosť vznikla už vo februári 2003, kedy začalo aj vyplácanie dávok - zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení nadobudol účinnosť až dňa 1.1.2004, keď nahradil zák.č. 100/1988 o sociálnom zabezpečení, ktorý ale osobitne neupravoval plynutie premlčacej doby; až zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení zavádza premlčaciu dobu, pričom do prijatia novely zák.č. 555/2007 Z.z. platil § 238, ods. 3 v znení: Právo Sociálnej poisťovne voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá vznikla Sociálnej poisťovni výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania, sa premlčí uplynutím troch rokov odo dňa, keď Sociálna poisťovňa zistila sumu vyplatených dávok a keď sa dozvedela o tom, kto za vznik škody zodpovedá, najneskôr však uplynutím desiatich rokov odo dňa výplaty dávok. Stanovenie začatia plynutia premlčacej doby je potrebné posudzovať podľa predpisov platných v čase vyplatenia dávok, pričom uplynutie premlčacej doby nastalo už aj podľa súčasného znenia zákona o sociálnom poistení.

12.

Súd si pre svoje rozhodnutie zadovážil ďalej obžalobu Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 17.12.2003 vo veci obvinených L., V., T., J., I. a V..

13.

Z pripojeného trestného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 5T/26/2013 súd zistil, že uznesením zo dňa 2.9.2008 bolo konanie vedené proti obžalovaným I. a T. (pôvodne vedené pod sp.zn. 4T/392/2003) vylúčené na samostatné konanie. Dňa 19.12.2003 bola na tunajší súd podaná obžaloba na obvinených L., V., T., J., I. a V., pričom konania voči poškodenému K. sa mali dopustiť iba obvinení L., V., T., J. a I..

14.

Na pojednávaní konanom dňa 18.2.2015 právny zástupca žalovaného v 1. rade uviedol že prítomní pri spáchaní skutku voči L. K. boli žalovaný v 1. rade, žalovaný v 2. rade, a ďalej P. T., P. I. a Y. J.. Y. J. bol oslobodený voči spod žaloby, konanie voči T. a I. bolo vylúčené na samostatné konanie, a to pod sp.zn. 5T/26/2013, vedenom na Okresnom súde Trnava.

15.

Na pojednávaní konanom dňa 28.9.2015 žalovaný v 1. rade uviedol že je pravdou, že sa zúčastnil útoku na L. K., spolu s páni V., I. a T. (skutok je opísaný v rámci trestného konania vedeného pod sp.zn. XT/XXX/XXXX). Žalovaný v 1. rade nesúhlasí s tým, aby bol na zaplatenie dávok vyplatených L. K.

zodpovedný len on, nakoľko on osobne mu neublížil, dokonca sa postaral o neho po útoku, odviezol ho domov. K výške uplatnenej škody sa vyjadriť nevie.

Na pojednávaní konanom dňa 28.9.2015 žalovaný v 2. rade uviedol že je pravdou, že sa zúčastnil útoku na L. K., spolu s osobami ktoré spomínal žalovaný v 1. rade, pravdivý je aj opis skutočností ktoré vyšli najavo v konaní 4T/392/2003. Vyplatené dávky zo strany žalobcu L. K. nerozporuje, ale nemá z čoho ich zaplatiť - poberá len dávku v hmotnej núdzi vo výške 94,00 € mesačne, žiadne ďalšie príjmy nemá, ani žiadny majetok, okrem toho je chorý na srdce, mal mozgovú porážku, 40,00 € minie na lieky.

16.

Žalobca sa vo veci vyjadril podaním došlým súdu dňa 14.10.2015 v ktorom k otázke premlčania uviedol že sa riadi zákonom č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, ktorý nadobudol účinnosť od 1.1.2004 a zákonom č. 413/2002 Z.z. o sociálnom poistení, ktorý nadobudol účinnosť od 1.1.2003 (ako zákonom lex specialis). Podľa § 238, ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z. Sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania; výšku škody preukazuje Sociálna poisťovňa potvrdením príslušnej organizačnej zložky Sociálnej poisťovne o výške vyplatených dávok. Podľa § 231, ods. 1 zák.č. 413/2002 Z.z. Sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania. Žalobca mohol prvýkrát uplatniť svoje právo na náhradu škody až po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 10.9.2003, sp.zn. 4T/392/2003 (nadobudol právoplatnosť dňa 15.1.2013), a až po právoplatnom usvedčení osôb zodpovedných za zranenia klienta žalobcu, na základe ktorých mu vznikol nárok na výplatu dávok nemocenského poistenia a dávok dôchodkového poistenia - predmetným rozsudkom boli žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade uznaní vinnými zo spáchania trestného činu lúpeže formou spolupáchateľstva, pri čom spôsobili poistencovi žalobcu (L.Q.) zranenia na základe ktorých mu boli vyplácané sociálne dávky z nemocenského poistenia od 21.2.2003 do 22.9.2003 a nárok na výplatu dávok z dôchodkového poistenia od 23.9.2003 (kedy bol uznaný invalidným). Žalobca si uplatnil svoje právo na súde dňa 21.10.2013, t.j. tri mesiace od doručenia rozsudku sp.zn. 4T/392/2003 - na základe uvedeného považuje svoju pohľadávku za nepremičanú. K otázke okruhu účastníkov uviedol že na základe citovaného rozsudku boli žalovaní v 1. rade a žalovaný v 2. rade uznaní vinnými zo spáchania trestného činu lúpeže formou spolupáchateľstva, doposiaľ však nebola za vyššie uvedený trestný čin právoplatne odsúdená ďalšia osoba, a podľa informácií žalobcu súdne konanie s inými osobami za daný trestný čin je stále aktívne, preto sa na nich hľadí ako na nevinných, nedá sa predpokladať ako bude konanie právoplatne ukončené.

17.

Na pojednávaní konanom dňa 9.12.2015 vtedajší právny zástupca žalovaného v 1. rade uviedol že žalobca mohol kedykoľvek aj počas trestného konania uplatniť nárok voči žalovaným, preto trvá na námietke premlčania s tým, že podľa jeho názoru je aspoň časť nároku premlčaná. Výšku jednotlivých dávok nenamieta.

18.

Žalobca sa vo veci vyjadril podaním došlým súdu dňa 18.12.2015 v ktorom uviedol že poškodený L. K. bol na základe zranení ktoré utrpel dňa 20.2.2003 konaním žalovaných uznaný invalidným dňa 23.9.2003 - dávky z dôchodkového poistenia vyplácané formou invalidného dôchodku za obdobie od 23.9.2003 do 23.1.2004 vo výške 13.806,- Sk (458,27 €) boli poškodenému L. K. prvý krát poukázané dňa 24.1.2004 formou poštového poukazu; dávky vyplatené poškodenému po dni 21.10.2003 teda predstavujú sumu vo výške 18.805,88 €.

19.

Na pojednávaní konanom dňa 13.1.2016 splnomocnený zástupca žalobcu uviedol že v dobe od 21.10.2003 boli poškodenému L. K. vyplatené dávky dôchodkového poistenia (formou invalidného dôchodku) spolu vo výške 18.805,88 €; do 20.10.2003 mu boli vyplácané dávky vo výške rozdielu medzi žalovanou sumou a sumou 18.805,88 €.

20.

Krajský súd v Trnave vo svojom zrušujúcom Uznesení č. 10Co/319/2016-137 zo dňa 31.1.2018 uviedol, že žalovaný v 1. rade podaním doručeným súdu dňa 20.2015 navrhol rozšírenie okruhu účastníkov konania na strane žalovaných, a to ďalších osôb, ktoré sa podieľali na škodovej udalosti (P. T., P. I. a Y. J.), žalobca sa k tomuto návrhu vyjadril nesúhlasiac s ním - súd prvej inštancie však o procesnom návrhu

žalovaného v 1. rade nerozhodol, čím podľa odvolacieho súdu odňal žalovanému v 1. rade možnosť konať pred súdom a realizovať svoje právo na súdnu ochranu. Súd prvej inštancie konštatoval tiež naplnenie zákonom stanovených podmienok, aby vec bola prejednaná v neprítomnosti žalovaného v 1. rade na pojednávaní dňa 13.1.2016 keďže žalovaný, ktorý bol riadne predvolaný na pojednávanie, sa nedostavil ani nepožiadal o odročenie - žalovaný v 1. rade bol zastúpený právnym zástupcom (ktorý dňa 9.12.2015 bol predvolaný na pojednávanie), avšak medzičasom zomrel, čo bol podľa odvolacieho súdu dôvod na odročenie pojednávania s cieľom zachovať žalovanému v 1. rade procesné práva. Napriek dôslednému a kvalifikovanému odôvodneniu meritórneho rozhodnutia, súd prvej inštancie vzhľadom na nesprávny procesný postup, ktorým znemožnil žalovanému v 1. rade realizovať jeho procesné práva, bol daný dôvod na zrušenie rozhodnutie, a vrátenie veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21.

Uznesením č. 37C/80/2014-144 zo dňa 28.5.2018 súd návrh žalovaného v 1. rade na pripustenie, aby do konania pristúpili na strane žalovaných P. T., P. I. a Y. J. zamietol.

22.

Žalobca sa vo veci po rozhodnutí odvolacieho súdu vyjadril podaním došlým súdu dňa 25.6.2018.

23.

Súd nariadil pojednávanie na deň 10.12.2018, na ktoré žalovaného v 1. rade riadne a včas predvolal, predvolanie mu bolo doručené dňa 22.11.2018, pričom v predvolaní súd žalovaného v 1. rade poučil o následku nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie.

Žalovaný v 1. rade sa na pojednávanie vo veci dňa 10.12.2018 nedostavil, svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami, o odročenie pojednávania nepožiadal.

Na pojednávanie konané dňa 10.12.2018 sa dostavil splnomocnený zástupca žalobcu ktorý navrhol, s poukazom na skutočnosť že žalovaný v 1. rade sa na pojednávanie napriek riadne a včas doručenému predvolaniu nedostavil a svoju neúčast' neospravedlnil vážnymi dôvodmi, aby súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie.

24.

Podľa § 470, ods. 1, a ods. 2, prvá veta Civilného sporového poriadku ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

Podľa § 274 Civilného sporového poriadku na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak

a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a

b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

Podľa § 137, písm. a) Civilného sporového poriadku žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 231, ods. 1 a ods. 3 zák.č. 413/2002 Z.z. o sociálnom poistení (zákon účinný do 31.12.2003) sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania.

Právo Sociálnej poisťovne voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá vznikla Sociálnej poisťovni výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania sa premlčí uplynutím troch rokov odo dňa, keď Sociálna poisťovňa zistila sumu vyplatených dávok, a keď sa dozvedela o tom, kto za vznik škody zodpovedá, najneskôr však uplynutím desiatich rokov odo dňa výplaty dávok.

Podľa § 238, ods. 1, ods. 5 a ods. 6 zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (zákon účinný od 1.1.2004) sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatou dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania; výšku škody preukazuje Sociálna poisťovňa potvrdením príslušnej organizačnej zložky Sociálnej poisťovne o výške vyplatených dávok.

Právo Sociálnej poisťovne voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá vznikla Sociálnej poisťovni výplatou dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania, sa premlčí uplynutím troch rokov odo dňa, keď Sociálna poisťovňa zistila, že dávky boli vyplatené v dôsledku zavineného protiprávneho konania tretích osôb, a keď sa dozvedela o tom, kto za vznik škody zodpovedá, najneskôr uplynutím desiatich rokov odo dňa vyplatenia dávok.

Právo na náhradu škody podľa odseku 1 uplatňuje Sociálna poisťovňa v súdnom konaní podľa osobitného predpisu.

Podľa § 100, ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 415 Občianskeho zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa § 420, ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 438, ods. 1 Občianskeho zákonníka ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

Podľa § 511, ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

Podľa § 494 Občianskeho zákonníka z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa § 275 Civilného sporového poriadku odôvodnenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného obsahuje stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie.

Podľa § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255, ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262, ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25.

Vzhľadom na to, že podanú žalobu (v časti ktorá ostala predmetom konania po predchádzajúcom rozhodnutí súdu prvej inštancie v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu) súd považoval za dôvodnú, a že boli splnené zákonné podmienky na rozhodnutie vo veci pre zmeškania žalovaného v 1. rade v zmysle § 274 Civilného sporového poriadku, súd rozhodol na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovel, teda zaviazal žalovaného v 1. rade povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 18.805,88 € (vzhľadom na skutočnosti, že voči žalovanému v 2. rade skorší rozsudok nadobudol právoplatnosť súd určil, že v rozsahu plnenia žalovaného v 1. rade zaniká povinnosť plniť žalovaného v 2. rade uložená Rozsudkom Okresného súdu Trnava č. 37C/80/2014-109 zo dňa 13.1.2016, a v rozsahu plnenia žalovaného v 2. rade zaniká povinnosť plniť žalovanému v 1. rade uložená týmto rozsudkom).

26.

Súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 255, ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom však žalobcovi prevažne úspešnému v konaní nebola priznaná ich náhrada, pretože mu žiadne trovy nevznikli, resp. o ich náhradu nepožiadali.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie, okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia (§ 356, písm. b) Civilného sporového poriadku). V takom prípade možno proti rozsudku vrátane výroku o nároku na náhradu trov konania podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127, ods. 1 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne - odvolacie dôvody, a čoho sa odvolateľ domáha - odvolací návrh (§ 363 Civilného sporového poriadku). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný z ospravedliteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, môže podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Ak súd, ktorý vydal rozsudok pre zmeškanie, návrhu vyhovie, rozsudok pre zmeškanie uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie. Návrh na zrušenie rozsudku môže žalovaný podať do 15 dní od kedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel (§ 277, ods. 2, a ods. 3 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).